

عنوان مقاله:

جواز توسل به اولیای الهی از طریق آیه 5 احقاف

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی دین، معنویت و کیفیت زندگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نقیسه فقیهی مقدس - استادیار دانشکده اهل بیت (ع) - دانشگاه اصفهان

ریحانه مجتبابی رنای - دانشجوی کارشناسی ارشد تفسیر اثری دانشکده اهل بیت (ع) - دانشگاه اصفهان

فائزه کلاهدوزان - دانشجوی کارشناسی ارشد تفسیر اثری دانشکده اهل بیت (ع) - دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در قران مشتقات واژه دعوا (تدع، يدعوا، تدعون، يدعون) در کنار عبارت "من دون الله" 16 بار ذکر شده است. در همه این موارد از خواندن هر چیزی که در طول خدا نباشد و غیر خدایی است نهی شده است. اما خواندن غیر خدا به طور مطلق ممنوع نشده است. در حالی که محمد بن عبد الوهاب، درخواست از غیر خدا را موجب خروج از ایمان و ورود به وادی شرک می داند. در این پژوهش از همنشینی واژه يدعوا با "من دون الله" در آیه 5 احقاف این نتیجه حاصل شد که خواندن افرادی از من دون الله باعث ضلالت و شرک است که ادعای الوهیت برای آنها شده است و اگر از این افراد درخواستی شود نه اجابت می کنند و نه توانایی آن را دارند زیرا مسخ و مشغول به احوال خویش هستند اما استمداد از اولیای الهی که در آیه وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَعْفُزُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ بِهِ آن توصیه شده است با آیه 5 احقاف نفی نمی شود زیرا این یاری طلبی با این اعتقاد همراه است که خدا تنها واسطه خیر است و استقلال برای اولیای الهی در هنگام استغاثه در نظر گرفته نمی شود.

کلمات کلیدی:

توسل، من دون الله، يدعوا، شرک، اولیای الهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131303>

